

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΕΤΟΣ 7ο - ΤΕΥΧΟΣ 35ο - ΙΟΥΛΙΟΣ-ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2012

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Τριμηνιαίο περιοδικό
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 7ο ΤΕΥΧΟΣ 35ο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ἰδρυτής-Ἐκδότης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὕλης

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ἱστοσελίδα

www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Ἀριθμ. Λογ.: Ε.Τ.Ε.
342/296376-07

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικές Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Πατριαρχικόν Μήνυμα ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ἰνδίκτου 2012

3

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

Ἡ τιμὴ τῆς Θεοτόκου ἀπὸ τοὺς σημερινούς χριστιανούς

5

Τοῦ Σεβ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσοστόμου

Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2012-2013

8

Πρωτ. Ἀθανασίου Παπαδάκη, Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπιτρόπου

Αὐτοχειρία καὶ κρίσις

10

Πρωτοσυγκ. Ἰ. Μ. Ἐλευθερουπόλεως Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μπένου

Ὁμιλία στό τέλος τῶν Ἱερατικῶν Συνάξεων 2012-2013

12

Ἀρχιμ. Ἐλευθερίου Εὐδοκίδη

Οἱ αἱρετικοί καὶ οἱ λοιποὶ ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας

14

Νικολάου Χατζητριανταφύλλου, Οἰκονομολόγου

Οἰκονομίες Κλίμακας

16

Ἀθανασίου Ἀθ. Καφαλή, φοιτητοῦ Θεολογίας

Ὅταν ἡ Ἁγία Μαρίνα ἔσωσε τὴν Νικήσιανη

18

Χρονικά Ἰ. Μητροπ. Ἐλευθερουπόλεως

20

Ἐξώφυλλο: Ὁ Ἰ. Ναός Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτης

Ὅπισθόφυλλο: Σωτηρίας Δημ. Ἀργυρίου-Ἐπίκαιρη Προσευχή

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια ἐξωφύλλου: π. Ἰωάννης Λιγνός

Φωτογραφίες: Χρῆστος Κοκκινάκης

*Πατριαρχικόν Μήνυμα
ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Ἰνδίκτου 2012*

† Β Α Ρ Θ Ο Λ Ο Μ Α Ι Ο Σ
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ
ΠΑΝΤΙ Τῷ ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΧΑΡΙΝ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΝ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥ
ΚΑΙ ΣΥΝΤΗΡΗΤΟΥ ΠΑΣΗΣ
ΤΗΣ ΚΤΙΣΕΩΣ ΚΥΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ
ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Θεός, ὁ δημιουργήσας τὸ Σύμπαν καὶ διαμορφώσας τὴν γῆν εἰς τέλειον κατοικητήριον τοῦ ἀνθρώπου, ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἐντολὴν καὶ δυνατότητα νὰ αὐξάνηται καὶ νὰ πληθύνηται καὶ νὰ πληρώσῃ αὐτὴν καὶ νὰ κυριεύσῃ αὐτῆς καὶ πάντων τῶν ἐν αὐτῇ ζώων καὶ φυτῶν (Γεν. α΄ 28).

Ὁ περιβάλλον ἡμᾶς κόσμος ἐχαρίσθη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ ὡς στάδιον κοινωνικῆς δραστηριοποιήσεως, ἀλλὰ καὶ ἀγιασμοῦ, πρὸς κληρονομίαν τῆς ἀνακαινισθησομένης ἐν τῷ μέλλοντι αἰῶνι κτίσεως. Τὴν τοιαύτην θεολογικὴν θέσιν ἔχει καὶ βιοὶ ἀείποτε ἡ Μήτηρ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, διὸ καὶ ἡ ἡμετέρα Μετρούτης ἐτέθη, ὡς γνωστόν, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ἀναληφθείσης παρὰ τοῦ καθ' ἡμᾶς πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου οἰκολογικῆς προσπαθείας διὰ τὴν προστασίαν τοῦ πολλὰ ταλαιπωρουμένου ὑφ' ἡμῶν ἐπιγνώσει καὶ ἀνεπιγνώστως πλανήτου μας.

Ἡ βιοποικιλότης, ἡ ὁποία εἶναι τὸ ἔργον τῆς πανσοφίας τοῦ Θεοῦ, δὲν ἐδόθη ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἀνεξέλεγκτον ἐξουσίαν τοῦ ἀνθρώπου. Κατακυριεύσεις τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ γῇ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου σημαίνει ἔλλογον χρῆσιν καὶ ἀπόλαυσιν τῶν προσφερομένων ἀγαθῶν καὶ ὄχι καταστρεπτικὴν ἐκ πλεονεξίας ἀντλησιν καὶ κάρπωσιν ἢ καταστροφὴν τῶν πόρων αὐτῆς.

Ἐν τούτοις, ἰδίᾳ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, παρατηροῦμεν μίαν ὑπερβολικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν φυσικῶν πόρων, μὲ συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς περιβαλλοντικῆς ἰσορροπίας τῶν οἰκοσυστημάτων καὶ γενικώτερον τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμένοι ὄροι διαβίωσης τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς νὰ γίνωνται δυσμενέστεροι δι' αὐτόν. Ἐπὶ παραδείγματι, ὡς παρατηροῦμεν ἅπαντες, ἐπιστήμονες, ἐκκλησιαστικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἄρχοντες καὶ ἐν γένει ἡ ἀνθρωπότης, αὐξάνεται ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιρας, ἐκδηλοῦνται ὑπερβολικαὶ βροχοπτώσεις, μολύνονται ἐπίγεια καὶ θαλάσσια οἰκοσυστήματα, καί,

γενικώτερον, διαταράσσεται, ένίστε δὲ καὶ καταστρέφεται πλήρως, ἢ δυνατότης συνεχίσεως τῆς ζωῆς εἰς ὠρισμένας περιοχάς.

Βλέπουσα καὶ ἐμπειρικῶς ἀξιολογοῦσα τοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης ἐξελίξεως τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν κινδύνους διὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία καθιέρωσεν ἤδη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ προκατόχου ἡμῶν ἀοιδίου Πατριάρχου Δημητρίου τὴν πρώτην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους ὡς ἡμέραν προσευχῆς διὰ τὸ περιβάλλον.

Ἄλλ' ὀφείλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι τὰ αἷτια τῶν δυσαρέστων περιβαλλοντικῶν ἀλλαγῶν δὲν εἶναι θεοκίνητα ἀλλὰ ἀνθρωποκίνητα καί, ἐπομένως, ἡ παράκλησις καὶ ἡ προσευχητικὴ δέσις τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, τὸν Κύριον τῶν κυρίων καὶ Κυβερνήτην τοῦ παντός, πρὸς βελτίωσιν τῶν περιβαλλοντικῶν συνθηκῶν, εἶναι οὐσιαστικῶς αἷτημα **μ ε τ α ν ο ί α ς** τῆς ἀνθρωπότητος διὰ τὸ **ἀ μ ἄ ρ τ η μ ἄ** τῆς νὰ καταστρέφῃ τὰ ἐν τῇ γῆ, ἀντὶ νὰ καρπῶται μετὰ λόγου καὶ προσοχῆς διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἀειφορίας τοὺς πόρους αὐτῆς.

Προσευχόμενοι καὶ αἰτούμενοι παρὰ τοῦ Θεοῦ τὴν διατήρησιν τοῦ περιβάλλοντος τῆς γῆς καταλλήλου διὰ τὴν ἐν αὐτῇ ζῶν τοῦ ἀνθρώπου, κατ' οὐσίαν παρακαλοῦμεν ὅπως ὁ Θεὸς ἀλλάξῃ τὸν λογισμὸν τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς καὶ φωτίσῃ αὐτοὺς νὰ μὴ καταστρέφουν τὸ γῆινον οἰκοσύστημα διὰ λόγους οικονομικοῦ ὀφέλους καὶ συμφέροντος παροδικοῦ. Τοῦτ' αὐτὸ ὅμως ἰσχύει καὶ διὰ πάντα ἄνθρωπον ἐξ ἡμῶν, διότι καὶ ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἐν τῷ μέτρῳ τῶν μικρῶν δυνατοτήτων του ἐπιφέρει τὰς μικρὰς περιβαλλοντικὰς καταστροφάς, τὰς ὁποίας ἡ ἀφροσύνη του τοῦ ἐπιτρέπει.

Ἐπομένως, προσευχόμενοι ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος, προσευχόμεθα ὑπὲρ τῆς μετανοίας ἑνὸς ἐκάστου ἐξ ἡμῶν διὰ τὴν μικρὰν ἢ μεγάλην συμβολὴν μας εἰς τὴν βλάβην καὶ καταστροφὴν τοῦ περιβάλλοντος, τὴν ὁποίαν βιοῦμεν συνολικῶς ὡς ἄθροισμα μερικωτέρων ἐπιζημιῶν ἐπεμβάσεων διὰ τῶν κατὰ τόπους καὶ χρόνους μεγάλων καὶ καταστροφικῶν καιρίων φαινομένων.

Τὴν ἔκκλησιν, προσευχὴν καὶ προτροπὴν ταύτην ἀπευθύνοντες ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ Κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας πρὸς τὴν οἰκουμένην καὶ πρὸς συνόλην τὴν ἀνθρωπότητα, δεόμεθα ὅπως ὁ ἀγαθόδοτος Κύριος, ὁ χαρισάμενος εἰς ἡμᾶς πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ πλανήτου γῆ οἰκοῦντας τὸν γῆινον παράδεισον, λαλήσῃ ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας ὄλων τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ σεβώμεθα τὴν περιβαλλοντικὴν ἰσορροπίαν, τὴν ὁποίαν Οὗτος ἐν τῇ πανσοφίᾳ Του καὶ τῇ ἀγαθότητί Του μᾶς παρέδωκεν, ὥστε καὶ ἡμεῖς καὶ αἱ ἐπερχόμεναί γεγεναὶ νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὰς δωρεὰς τοῦ Θεοῦ μετ' εὐχαριστίας καὶ δοξολογίας.

Αὐτῆς τῆς Σοφίας, τῆς Εἰρήνης καὶ τῆς Δυνάμεως τοῦ Θεοῦ, τῆς δημιουργήσασθαι καὶ συντηρούσθαι καὶ κατευθυνούσθαι τὴν ἀποκαταδοκοῦσαν τὴν σωτηρίαν αὐτῆς κτίσιν πρὸς τὰ ἔσχατα, δεόμεθα ὅπως διαφυλάττῃ τὸ περιβάλλον ἀειφόρον καὶ προσφέρων συνεχῶς εἰς τὴν εὐημερίαν τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὀδηγῇ καρποφόρως τὰ ἀγαθὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν ἐργαζομένων πρὸς τοῦτο συνανθρώπων, καὶ ἐπικαλούμεθα τὴν Χάριν καὶ τὸ ἄπειρον Ἔλεος Αὐτοῦ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους, μάλιστα τοὺς σεβομένους τὴν δημιουργίαν καὶ φυλάσσοντας αὐτήν.

βιβ' Σεπτεμβρίου α'

Τή μεγαλύτερη και λαμπρότερη Θεομητορική εορτή μᾶς ἀξιώνει, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἡ ἄπειρη Ἀγάπη καὶ ἡ Μακροθυμία τοῦ Θεοῦ νά συνεορτάσουμε σήμερα. Μαζί μέ ὄλους τούς Ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἀπανταχοῦ τῆς γῆς, ἀναπέμπουμε εὐλαβῶς καὶ ἐγκαρδίως ὕμνους καὶ ἐγκώμια πρὸς τό σεπτόν καὶ πολυφίλητον πρόσωπον τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ σημερινή εορτή εἶναι **λαοφιλέστατη εορτή**. Ὅσο καὶ ἂν ἄλλαξαν πάρα πολλά μέσα στίς «χριστιανικές» μας κοινωνίες καὶ ἡ ἐξασθένηση καὶ καθίζηση τῶν πνευματικῶν ἀξιῶν ἔγινε τόσο ἐμφανής, ὅπως καὶ ἡ πνευματική ραστώνη ἐξαιτίας τοῦ ἀποχαυνωτικοῦ εὐδαιμονιστικοῦ κλίματος, ὅπου ζοῦμε, ἐν τούτοις ἡ λειτουργική τιμὴ πρὸς τὴν Παναγία παραμένει ἀμείωτη, ὅπως πρῶτα.

Θέλετε λόγω πατροπαράδοτης, μακροχρόνιας εὐλάβειας, θέλετε λόγω τοῦ ὅτι ἡ καταφυγὴ πρὸς τὴν Παναγία στίς ἀνυπερβλήτες δυσκολίες τοῦ βίου καὶ στίς ἀφόρητες θλίψεις εἶναι ἀκόμη ἀναπόφευκτη, τό ὄνομα τῆς Παναγίας μας μέ εὐλάβεια προφέρεται ἀπό πολλούς καὶ αὐτές ἰδίως τίς ἡμέρες τοῦ Δεκαπενταύγουστου τό Πανάχραντο Πρόσωπό της δέχεται τίς γνωστές τιμές τῆς θρησκευούσας ψυχῆς.

*Ἡ τιμὴ
τῆς Θεοτόκου
ἀπό τούς
σημερινούς
χριστιανούς*

Εὐλογητός ὁ Θεός! Καί ἡ ἰδική μας γενεά, τῆς ὑψηλῆς τεχνολογίας, προστίθεται στίς γενεές, πού ἐγκωμιάσαν τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, ὥστε ἡ προφητεία τῆς ν' ἀποδεικνύεται παναληθής: «Ἀπό τοῦ νῦν μακαριοῦσι με πᾶσαι αἱ γενεαί...».

Πράγματι, ἂν ἐξαιρέσουμε ἀπίστους, ἀδέους καί βλασφήμους, αἰρετικούς, παλαιότερους καί νεώτερους, Νεστοριανούς, Χιλιαστές, Πεντηκοστιανούς καί τούς ὁμόφρονές των, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος τιμήθηκε δεόντως ἀπό τό γένος τῶν ἀνθρώπων... «Αἱ γενεαί πᾶσαι μακαρίζομέν σε τήν μόνη Θεοτόκον».

Ὑμνήθηκε σκιωδῶς στήν Παλαιά Διαθήκη ἀπό τόν Προφητάνακτα Δαβίδ, ὅταν ἔφαλλε ὁ μακάριος «παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσω πεποικιλμένη» ... «Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τήν ἀνάπαυσίν Σου Σύ καί ἡ κιβωτός τοῦ ἁγιάσματος σου». Ἐγκωμιάσθηκε ἀπό τόν Ἀρχάγγελο Γαβριήλ τήν ὥρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. «Χαῖρε Κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ Κύριος μετά σου». Ἀκόμη ἡ Παναγία μας ἐγκωμιάσθηκε ἀπό τή συγγενῆ τῆς Ἑλισάβετ «Εὐλογημένη, τῆς εἶπε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, σύ ἐν γυναιξί καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου». Ἐπίσης ἡ Παναγία Μητέρα Θεοῦ καί ἀνθρώπων ἔμμεσα ἐπαινέθηκε ἀπό τήν ἐνδουσιώδη ἐκείνη καί ἀπλοϊκή ἀκροάτρια τοῦ Κυρίου μας. «Μακαρία ἡ κοιλία, εἶπε πρὸς τόν

Χριστό, ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὓς ἐδήλασας».

Κυρίως ὅμως στή διαδρομή τῶν χριστιανικῶν αἰῶνων δέχθηκε ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος ἀναρίθμητους ὠραίους, δεσπέσιους, ποιητικώτατους ὕμνους. Μερικοί εἶναι ἀριστουργήματα λόγου, ἄξιοι νά σταθοῦν δίπλα στά καλύτερα δημιουργήματα τῆς παγκόσμιας ποιήσεως. Ἔργα ὑπέροχα, λυρικότατα, σαγηνευτικά, πού ἀποπνέουν τήν εὐωδία τῶν εὐγενέστερων καί λεπτότερων συναισθημάτων τῆς θρησκευούσας χριστιανικῆς ψυχῆς.

Ἡ Ἐκκλησία μας σέ Οἰκουμενικές Συνόδους, ἐπίσημα καί πανηγυρικά, καθώρισε τήν ἐξαιρετική, μοναδική τιμή τῆς Θεοτόκου. Ὅπως ἡ Γ' Οἰκουμενική Σύνοδος, ὅπου οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς διεκήρυξαν «Ὁμολογοῦμεν τήν ἁγίαν παρθένον Θεοτόκον». Ἡ ἀργότερα ἡ Ζ' Οἰκουμενική Σύνοδος, ὅπου ὠμολόγησαν τά ἅγια καί θεοφόρα μέλη τῆς «ὁμολογοῦμεν τήν Δέσποιναν ἡμῶν τήν Ἁγίαν Μαρίαν κυρίως καί ἀληθῶς Θεοτόκον».

Ἀλλά ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τήν ὅποιαν ὕμνησαν οἱ Προφῆτες καί ἐγκωμιάσαν ἄγγελοι καί ἀρχάγγελοι, καί αἱ γενεαί πᾶσαι τῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν, δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα σύμβολο, μία ἰδέα. Εἶναι Πρόσωπο, Πρόσωπο ἀνθρώπινο, μέ συγκεκριμένο ἦθος, ἔστω μοναδικό καί ἀνεπανάληπτο. Δέν ὀνομάσθηκε τυχαίως Κεχαριτωμένη ἀπό τόν Ἀρχάγγελον Γαβριήλ. Εἶχε πράγματι ὅλες τίς θεά-

Εορτή Παναγίας Ν. Ηρακλείτης

ρεστες ἀρετές. Ὅλη τή Χάρη καί εὐλογία τοῦ Θεοῦ. Ἐπομένως τιμώντας καί ἐγκωμιάζοντας τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο, **τήν τιμοῦμε καί γιά τό ἦθος της προσπαδώντας νά γίνουμε μιμητές του.** Μιμητές τῆς ἀπαστράπτουσας ψυχικῆς της καθαρότητας. Μιμητές τῆς ταπεινοφροσύνης της. Μιμητές τῆς ἀγάπης καί φιλοστοργίας της. Μιμητές τῆς καρτερίας καί ὑπομονῆς Της. Τότε, ἀγαπητοί ἀδελφοί, ἐάν ἀποβλέπουμε καί στήν ἀρετή τῆς Παναγίας μας, ἀγωνιζόμενοι νά τήν ἀντιγράψουμε στή ζωή μας, τότε οἱ μακαρισμοί, τά ἐγκώμια καί οἱ ὕμνοι μας θά ἐπισύρουν τήν εὐλογία της, σέ μᾶς προσωπικῶς, στίς οἰκογένειες καί στό Ἔθνος μας. Τότε, ὅταν τό ἦθος τῆς Παναγίας μας ἐπηρεάση, ἔστω στό ἐλάχιστο καί τό δικό μας ἦθος, τότε θά ἀνατεῖλλουν καλύτερες ἡμέρες καί στήν Ἐκκλησία καί στίς κοινωνίες μας. Ἀμήν.

Με ἐγκάρδιες πατρικές εὐχές
Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Στό 1ο Δημ. Σχολείο Έλευθερουπόλεως.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΕΠΙ ΤΗ ΕΝΑΡΞΕΙ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ 2012-2013

Πρὸς

Τοὺς μαθητὲς καὶ τὶς μαθήτριες τῶν Δημοτικῶν Σχολείων,
τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων τῆς θεοσώστου Ἐπαρχίας Παγγαίου

Ἀγαπητά μας παιδιά

Ἡ τέλεση σήμερα τοῦ Ἀγιασμοῦ γιὰ νὰ στεφανωθῆ μετὰ τὴν ἀόρατη Χάρη τοῦ Θεοῦ ἡ ἔναρξη τῶν μαθημάτων σας, μᾶς δίνει τὴν πολύτιμη εὐκαιρία νὰ ἐπικοινωνήσωμε μετὰ τὴν παροῦσα Ἐγκύκλιο μαζί σας γιὰ νὰ σᾶς δώσωμε τὴν Πατρική μας Εὐλογία καὶ τὶς ἐγκάρδιες Εὐχές μας τόσο γιὰ σᾶς, ὅσο καὶ γιὰ τοὺς σεβαστοὺς διδασκάλους σας. Εὐχόμεστε, λοιπόν, μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας ὁ Πανάγαθος Θεὸς νὰ σᾶς χαρίζη ὑγεία καὶ δύναμη, σωματικὴ καὶ πνευματικὴ, καὶ προπάντων **διάθεση καὶ ἔφεση ἀστείρευτη νὰ ἀγαπήσετε τὸ σπουδαῖο ἔργο τῆς μαθήσεως** καὶ νὰ ἐπιδοθεῖτε μετὰ πολὺ ζῆλο σ' αὐτό.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὴ ξεχνᾶτε, ὅτι σὲ αὐτὴν τὴν φάση τῆς ζωῆς σας βάζετε τὰ θεμέλια τῆς κατοπινῆς σας προκοπῆς. Ἡ γνώση, ἡ Ἐπιστήμη, εἶναι ἀνεκτίμητοι σύμβουλοι καὶ βοηθοὶ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔθνους μας. Μάλιστα ὅταν ἡ γνώση καὶ ἡ Ἐπιστήμη συνοδεύονται ἀπὸ ἦθος καλὸ, χριστιανικὸ καὶ τὴν ἀρετὴ. Θυμηθεῖτε ἐδῶ τὰ αἰώνια

καὶ ἀκατάλυτα λόγια τοῦ Θεοῦ, «ἀρχὴ σοφίας, φόβος Θεοῦ» καὶ «τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραύτητι σοφίας» (Ἰακ. 3, 13)

Ὁ Θεός, ἡ ἀληθινή μας πίστη στὸν ἐν Τριάδι Ἅγιο Θεό, ὁ ἀγώνας ὁ καθημερινὸς γιὰ μία χριστιανικὴ συμπεριφορὰ μέσα στὸ σπίτι, μέσα στὸ σχολεῖο, ἀπέναντι σὲ μεγάλους καὶ μικρούς, ὅλα αὐτὰ ἄς μὴν ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὴ ζωὴ σας. Αὐτὰ συνιστοῦν τὸν ἀληθινό, τὸν γνήσιο ἄνθρωπο, ὁποῖος ἔχει κάποιον ὑψηλὸ καὶ σπουδαῖο προορισμὸ στὴ ζωὴ του.

Ἐφέτος ἐπίσης μὴ ξεχνᾶτε, ἀγαπητὰ μας παιδιά, ὅτι ὅλοι ἐμεῖς ποὺ ζοῦμε σ' αὐτὴν τὴν ωραία καὶ δροσοβόλο περιοχὴ, στὶς ὑπώρειες τοῦ μυθικοῦ Παγγαίου, ἔχομε νὰ ἐκπληρώσωμε κάποιο χρέος. **Χρέος μνήμης** πρὸς τοὺς προγόνους μας ποὺ ἔζησαν κάποτε σ' αὐτὸν τὸν τόπο. Ἐφέτος συμπληρώνεται ἕνας αἰώνας ἀπὸ τὴν εὐλογημένη ἐκείνη ἡμέρα, 17 Ὀκτωβρίου 1912, ποὺ ἡ περιοχὴ μας ἀπελευθερώθηκε ἀπὸ τὸν Τουρκικὸ ζυγὸ πεντακοσίων καὶ πλέον χρόνων.

Ὅλοι μας καὶ σεῖς τὰ παιδιά, πρέπει νὰ ἀναλογισθοῦμε, πῶς οἱ πρόγονοί μας στὰ μέρη αὐτὰ τοῦ Παγγαίου ἄντεξαν τόσα δεινὰ, τέτοια πολυχρόνια καὶ βαρεῖα σκλαβιά, πῶς δὲν λύγισαν καὶ δὲν γονάτισαν ἀπὸ τὸ βάρος τῆς δουλείας τόσων χρόνων, ἀλλὰ στάθηκαν ὄρθιοι περιμένοντας μὲ πόθο τὴν λευτεριά; Πῶς δὲν ἔχασαν στὴν ἀτέλειωτη πορεία τους μέσα στὴν κοιλάδα τοῦ πόνου, οὔτε τὴν ἐλληνικότητά τους, οὔτε τὴν θρησκεία τους. Ἐχασαν βέβαια πολλὰ, ἀλλὰ αὐτὰ, τὰ πιὸ πολύτιμα, τοὺς ἔμειναν μέχρι τέλους...

Καὶ συνέβη αὐτὸ τὸ τεράστιο, ἀπίστευτο, ἐπίτευγμα, διότι ἐφρόντισαν οἱ ἀφανεῖς ἐκεῖνοι λειτουργοὶ καὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς Παιδείας, ἱερεῖς καὶ δάσκαλοι, νὰ κρατήσουν ἄσβεστη τὴν μισοσβυσμένη φλόγα στὴ ψυχὴ τῶν προγόνων μας, τὴν φλόγα καὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος.

Ἐφέτος, λοιπόν, ἄς τιμήσωμε ὅλοι μας καὶ σεῖς τὰ παιδιά, αὐτοὺς τοὺς ἀφανεῖς ἥρωές μας καὶ μὲ τὸν ζῆλο σας ἐδῶ στὸ σχολεῖο καὶ τὴν ἀγνή, τὴν χριστιανικὴ καὶ ἐλληνοπρεπῆ συμπεριφορὰ σας, ἄς περιχαρακώσωμε, ἄς ἀσφαλίσουμε τὴν ἐλευθερία καὶ τὴν τιμὴ τοῦ ἔνδοξου Ἔθνους μας

Μὲ πατρικὴ ἀγάπη
Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΑΣ

† Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

1. Τραγικό φαινόμενο τοῦ καιροῦ μας.

Τὸν τελευταῖο καιρὸ κοντὰ στὰ πάμπολλα δεινὰ ποὺ μαστίζουν τὴν πατρίδα μας, μὲ πρῶτο δεινὸ τὴν ἀπομάκρυνση τοῦ λαοῦ μας ἀπὸ τὶς πνευματικές του ρίζες, τὴν ἀποπνευματώσή του καὶ τὴν ὀλέθρια προσκόλλησή του στὴν ὕλη καὶ δι' αὐτῆς στὴν λεγομένη οἰκονομικὴ κρίση, **σὰν νὰ μὴν ἔφθανε ἡ δυστυχία του καὶ ὁ βαρύτατος ὄγκος τῶν ἀπὸ τὴν κρίση ἀναφουμένων καθημερινῶς ζωτικῶν προβλημάτων**, προστετέθη καὶ ἓνα ἄλλο σκληρότατο, ἀπάνθρωπο, βαρὺ καὶ ἀπεχθές σύνδρομον, τῶν αὐτοκτονιῶν.

Θὰ ἤθελα νὰ κάμω μίᾶ **ἀναδρομὴ** μέσα στὴ σφαίρα τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας γιὰ νὰ φανῆ ποιά εἶναι ἡ θέση τῆς Ἐκκλησίας μας ὡς πρὸς τοὺς αὐτόχειρες.

2. Ἡ γνώμη τῶν ἁγίων Πατέρων

Ὁ **ἱερός Πολύκαρπος** διωκόμενος ἐκρύπτετο γιὰ νὰ μὴν ἐκθέσει διὰ τῆς ὁμολογίας σὲ κίνδυνο τὴ ζωὴ του παρὰ μόνον ὅταν θὰ συλλαμβάνετο καὶ ἀνεκρίνετο, τότε ὁμολογοῦσε ἄφοβα καὶ ἀτρόμητα τὴν πίστη του καὶ θὰ ὑφίστατο γενναίως τὸ μαρτύριον. Ὁ **ἱ. Χρυσόστομος** χαρακτηρίζει τὴν αὐτοκτονία ὡς ἐγκλημα ἀσυγκρίτως βαρύτερο καὶ περισσότερο ἀξιόποινο τοῦ φόνου «**Ὁ βιαίῳ θανάτῳ καταλύων τὸ ζῆν, ἐγκληματίας ἐστὶ καὶ βδελυρός. Διὸ ὁ Θεὸς τοὺς αὐτοκτονοῦντας κολάζει τῶν ἀνδροφόνων μᾶλλον, καὶ πάντες βδελυττόμεθα. Εἰ γὰρ ἐτέρους ἀνελεῖν οὐ καλόν, πολλῶ μᾶλλον ἑαυτόν**». Δηλαδή, αὐτὸς ποὺ μὲ βίαιο (ἐκούσιο) θάνατο ἀφαιρεῖ τὴ ζωὴ εἶναι ἐγκληματίας καὶ μισητός. Γι' αὐτὸ ὁ Θεὸς αὐτοὺς ποὺ αὐτοκτονοῦν τοὺς τιμωρεῖ περισσότερο ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ ἀφαιροῦν τὴ ζωὴ κάποιου ἀνθρώπου καὶ ὅλοι τὸ ἀπεχθάνονται. Ὁ ἴδιος ἱερός Πατέρας ἀλλοῦ λέγει «**Εἰ ἐπ' ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς λέγεται, ὃ ὁ Θεὸς συνέξευξεν ἀνθρώπος μὴ χωριζέτω, ὃ τὴν ψυχὴν βιαίως χωρίζων τοῦ σώματος πῶς συγγνωσθήσεται**;». Ἐφόσον γιὰ τοὺς ἄνδρες καὶ γιὰ τὶς γυναῖκες λέγεται, ὅτι αὐτὸ ποὺ ὁ Θεὸς συνένωσε ὁ ἀνθρώπος νὰ μὴν τὸ διαχωρίζει, πῶς θὰ συγχωρεθεῖ αὐτὸς ποὺ μὲ βίαιο τρόπο διαχωρίζει τὴν ψυχὴ ἀπὸ τὸ σῶμα;

3. Πότε συγχωρεῖται

Βεβαίως ὑπάρχουν καὶ περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες ἡ αὐτοκτονία ὄχι μόνον δὲν καταδικάζεται ἀλλὰ τούναντίον **ἐπαινεῖται**, ὅπως γυναῖκες, οἱ ὁποῖες προκειμένου νὰ ἀποφύγουν κινδύνους ἀτιμασμοῦ, ὕβρεων καὶ καταισχύνης, προτίμησαν τὴν αὐτοχειρίαν. Λαμπρὸ παράδειγμα ἀπὸ μὲν τὸ ἀγιολόγιο ἡ **Δομνίνη καὶ οἱ θυγατέρες τῆς Βερίνη καὶ Προσδόκη**, οἱ ὁποῖες συγκαταλέγησαν στὴ χορεία τῶν μαρτύρων καὶ γιορτάζονται στὶς 4 Ὀκτωβρίου. Ὁμοίως καὶ ἡ **Ἁγ. Πελαγία**, ἡ ὁποία προκειμένου νὰ ὑποστῇ τὸ ὄνειδος τῆς Λουκρητίας ἐπροτίμησε τὸν δι' ὕδατος πνιγμόν.

Ἄλλ' ὅμως μὲ ἄκρα ἐπιείκεια καὶ συμπάθεια καὶ ἡ ἐθνικὴ μας ἱστορία ἔκρινε ὀρισμένες **ἡρωικὲς αὐτοκτονίες**, οἱ ὁποῖες ἐσημειώθηκαν κάτω ἀπὸ τραγικὲς συνθήκες καὶ ὅπου οἱ αὐτουργοὶ καθὼς εὐρέθησαν μπροστὰ σὲ ἰσχυρότατες ἠθικὲς συγκρούσεις προτίμησαν ὡς μόνη ἀξιοπρεπὴ ἀνθρωπίνως καὶ δυνατὴ λύση τὴν αὐτοκτονία. Παράδειγμα οἱ τρεῖς αὐτοκτονίες εἰς

ΑΥΤΟΧΕΙΡΙΑ & ΚΡΙΣΙΣ

τόν «Λάμπρον» τοῦ Σολωμοῦ. Ὁ ἥρωικὸς θάνατος τῶν ὑπέροχων ἐκείνων ἑλληνίδων, οἱ ὅποιες προτίμησαν τὴν ἠθικὴ ἀγνότητα καὶ τὴν ἐθνικὴ τιμὴ ὡς ὑπέρτερες τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τους. Ἡ **Δέσπω ἢ Σουλιώτισσα** στὸν Πύργο τοῦ Δημουλά, ὁ θρυλικὸς καλόγηρος ὁ **Σαμουήλ** μέσα στὸ Κούγκι, ὁ **Γιωργάκης Ὁλύμπιος** στὸ Μοναστήρι τῆς Βουκοβίνας.

4. Ἀσέβεια.

Ὅμως πέρα ἀπὸ αὐτὲς τὶς ἥρωικὲς πράξεις, ὅπου τὰ ἐλατήρια εἶναι ἀνώτερα καὶ ἰδιάζοντα, ἡ χριστιανικὴ μας ἠθικὴ θεωρεῖ κατάφωρη παραβίαση τὴν αὐτοκτονία, διότι τὴν **ζωὴ δὲν τὴν ἔχει ὁ ἄνθρωπος ἀφ' ἑαυτοῦ ἀλλὰ τὴν ἔλαβε ὡς δῶρο ἀπὸ τὸ Θεὸ** καὶ ὡς τέτοιο ὀφείλει νὰ ἐκτιμᾷ καὶ νὰ μεταχειρίζεται. «**Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῆ καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει· ἐὰν τε γὰρ ζῶμεν τῷ Κυρίῳ ζῶμεν ἐὰν τε ἀποθνήσκωμεν τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν**» (Ρωμ. ιδ' 7 – 8). Ὁ ὅλος ἄνθρωπος ἐκ σώματος καὶ ψυχῆς συνιστάμενος ἔχει ἀξία ἀσύγκριτη, διότι εἶναι ναὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος καὶ οἴκος τοῦ Ἁγ. Πνεύματος. (Α' Κορ. γ' 17). Κατὰ τὴν πίστη μας ἡ αὐτοκτονία διπλὰ καταδικάζεται ἀπὸ τὴν μία ὡς **ἀσέβεια καὶ ἐπανάσταση κατὰ τοῦ Θεοῦ** καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη ὡς φθορὰ τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ χαρακτηριζόμενη καὶ ὡς θανάσιμο ἀμάρτημα «εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθειρεῖ, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός» (Α' Κορ. γ' 17). Ὁ Χριστιανὸς ὀφείλει νὰ ὑπομείνει ἀγόγγυστα τὰ δεινὰ τῆς ζωῆς ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιτρεπόμενα, γιὰ τὸ πνευματικὸ του συμφέρον ἐξαγνίζοντας ἔτσι τὴν πλημμελῆ του ζωῆς μὲ τὴν μετάνοια καὶ δοκιμαζόμενος ὡς χρυσὸς ἐν χωνευτηρίῳ. Ἐμεῖς ὡς χριστιανοὶ πιστεύοντες εἰς τὸν οὐράνιο Πατέρα καὶ τὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς θεωροῦμε ὅτι οἱ δοκιμασίαι συμβάλλουν ἐν τῷ «ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι» (Φιλιπ. α' 23) καὶ οὐδέποτε πρέπει νὰ ὀπλίσουμε τὸ χέρι μας βιάζοντας ἄμεσα ἢ ἔμεσα τὴν ἔξοδο τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα ἀλλὰ σὰν στρατιῶται πιστοὶ τοῦ Χριστοῦ ὀφείλουμε νὰ ἐμμένουμε στὶς θέσεις μας καὶ τὸ πιστεύω μας ἀγρυπνοὶ φρουροὶ τοῦ πολυτιμοῦ δώρου τῆς ζωῆς μας μέχρι τὸν χρόνον ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς καθόρισε γιὰ τὴν ἐκδημία τῆς ψυχῆς μας στὴν οὐράνια πατρίδα.

Σπουδαῖες παρατηρήσεις στὸ θέμα τῆς αὐτοκτονίας

Ὡς ἐκ τούτου κάθε σκέψη κάθε ἐνέργεια καὶ κάθε ἀπόπειρα αὐτοκτονίας εἶναι μακριὰ ἀπὸ μᾶς. Ἡ αὐτοκτονία ὄχι μόνον δὲν λύνει οἰκογενειακὰ, προσωπικὰ, οικονομικὰ καὶ κοινωνικὰ προβλήματα ἀλλὰ μᾶλλον **δημιουργεῖ ἐντονώτερα τραύματα καὶ δράματα**. Ἡ ἐμπειρία μας σὲ ἐπισκέψεις οἰκογενειῶν αὐτοχείρων εἶναι ὁ ἀδιάψευστος μάρτυρας τῆς πικρίας καὶ δυστυχίας ποὺ διέπει τὰ μέλη τῶν οἰκογενειῶν καὶ πολλὰς φορὰς ἕνα τε-

ράστιο γιατί νὰ πλανᾶται ἀπὸ τὸ ὑπέρθυρον τῆς κατοικίας μέχρι καὶ τὴν τελευταία γωνιά τοῦ σπιτιοῦ.

5. Τὸ παράδειγμα τῶν γονιῶν μας.

Οἱ γονεῖς μας καὶ οἱ προπάτορές μας ἔζησαν σὲ συνθήκες τραγικὲς, ἐνδεέστατες, κατοχικὲς, δαρμένοι ἀπὸ χίλιους δυὸ ἀρνητικούς παράγοντες. Ἐπρεπε νὰ αὐτοκτονήσουν; Ὅμως ἡ ἀπλὴ ἐκείνη γνῶσις τῶν ἀξιῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ φόβος τῶν ἐπιτιμιῶν τῆς Ἐκκλησίας μας, ἡ δύναμις τὴν ὁποία ἀντλοῦσαν ἀπ' τὶς παραδόσεις της, τὰ βιώματα ποὺ καλλιεργοῦντο ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τους στὰ μυστήρια τοὺς κατέστησαν κατὰ πάντα ἀξίους μὲ φρόνημα πνευματικὸ καὶ ὄχι ὑλιστικὸ, ὅπως συμβαίνει σήμερα, νὰ βγοῦν ἄξιοι ἀθλητὲς τῆς ζωῆς καὶ σὰν τέτοιοι νὰ παρουσιασθοῦν καὶ μπροστὰ στὸ Χριστὸ μας. Τὰ βιώματά τους, ὁ ἀπλὸς τρόπος ζωῆς τους ἄς εἶναι γιὰ μᾶς μαζὶ καὶ μὲ τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας μας κανόνας καὶ τρόπος ζωῆς. Ἀπάντησις θάρρους καὶ δυνάμεως ὥστε ἀφορῶντες πρὸς τὸν ζωοδότη Χριστὸ μας νὰ μὴν παρασυρθοῦμε πρὸ τῶν βιοτικῶν προβλημάτων τῆς ζωῆς λυγίσουμε καὶ προβοῦμε στὸ «φρικτὸ καὶ ἀπονοημένο» διάβημα τῆς αὐτοχειρίας ποὺ μᾶς στερεῖ ἀπὸ δυὸ ἀγκαλιῆς. Τὴν ἀγκαλιὰ τῶν δικῶν μας στὴ γῆ καὶ τὴν ἀγκαλιὰ τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ μας στὸν οὐρανὸ.

Περαίνοντας τὸ πόνημά μου αὐτὸ ἄς ὑπενθυμίσω αὐτὸ ποὺ σὲ κάθε ἀκολουθία αἰτούμεθα:

«Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα».

ΠΟΙΜΑΝΤΙΚΑ

ΟΜΙΛΙΑ

στό τέλος τῶν ἱερατικῶν συνάξεων
2012-2013

ΤΜΒΩΝ
ΕΥΛΓΓΑΙΟΥ

12

*Ὑπὸ τοῦ Πρωτοσυγγέλλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεως
Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μπένου*

*Σεβασμιώτατε,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ καὶ συλλειτουργοί,*

Δοξάζομε κατὰ χρέος τὸν μεγάλο Εὐεργέτη καὶ Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, διότι μας ἀξίωσε καὶ ἐφέτος, κατὰ τὸ τρέχον ἐκκλησιαστικὸ ἔτος 2011-2012, νὰ πραγματοποιήσωμε αἰσίως τὶς ἀπὸ ἐτῶν καθιερωμένες ἱερατικὲς μας συνάξεις. Σχεδὸν κατὰ μῆνα, «σχεδὸν» λόγω τῶν ἐκτάκτων Συνοδικῶν καθηκόντων τοῦ Ποιμενάρχου μας, εὐρισκόμεθα συγκεντρωμένοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ στόν ἱερὸ Ναὸ κάποιας Ἐνορίας μας γιὰ νὰ ἀκούσωμε κατ' ἀρχὰς, καὶ μετὰ τὴν Προσευχήν, τὴν προγραμματισμένη Εἰσήγηση καὶ ἐν συνέχειᾳ τὶς παρατηρήσεις καὶ ἐπισημάνσεις τοῦ προεστῶτος τῆς Συνάξεώς μας καθὼς καὶ τῶν παρισταμένων ἱερέων.

Κεντρικὸ θέμα τῶν ἐφετεινῶν μας ἱερατικῶν, φροντιστηριακῶν Συνάξεων ἦτο **«ὁ ἱερεὺς καὶ ἡ ἐποχὴ μας»**, ἓνα θέμα πρὸς ἀνάλυση, συζήτηση καὶ ἔρευνα, καὶ **ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρο**. Πρῶτον, διότι ἀφοροῦσε ἄμεσα ἐμᾶς τοὺς ἴδιους, τοὺς καταξιωθέντας μὲ τὴν μεγίστη τιμὴ καὶ εὐθύνη, ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,

τοῦ ἱερέως. Τοῦ λειτουργοῦ τοῦ ἁγίου Θυσιαστηρίου καὶ τοῦ διδασκάλου καὶ ποιμένος τῶν πιστῶν χριστιανῶν. Δεύτερον διότι ἐξειδίκευε τὰ καθήκοντα καὶ τὶς ὑποχρεώσεις μας τοποθετώντας τα μέσα στὸ πλαίσιο τῶν προβλημάτων καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου, τοῦ συνανθρώπου τῆς ἐποχῆς μας.

Ἔτσι μὲ τὴν Χάρη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ συμβολὴ ὄλων τῶν συνέδρων, ξετυλίχθηκε μπροστὰ στὸ πνεῦμα μας τὸ γενικὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἐπίκαιρο θέμα, τουλάχιστον σὲ γενικὲς γραμμές, πάντως ὅμως κατατοπιστικὲς καὶ σαφεῖς. Ἐνα θέμα, ὅπως ἦτο τὸ θέμα τῶν συνάξεών μας, ἀπαιτεῖ πολὺ χρόνο γιὰ νὰ ποῦμε, ὅτι τὸ ἐξαντλήσαμε. Γενικὰ τὰ θέματα τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ θεολογικὰ περιλαμβάνουν πέλγος νοημάτων, ὥστε ἡ ἐξονυχιστικὴ των διαπραγματεύση νὰ εἶναι σχεδὸν κάτι τὸ ἀδύνατον.

Στὸ πλαίσιο ὅμως τῶν δυνατοτήτων μας τὸ κεντρικὸ αὐτὸ θέμα ἀναλύθηκε σὲ ἄλλα

μικρότερα, ὁμοειδῆ θέματα, κατὰ τρόπο ἐπαγωγικό, μὲ ἀποτέλεσμα ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια ποὺ προήλθε νὰ μὴν εἶναι ἄνευ σημασίας. Συνοψίζοντας, λοιπόν, τὸν πνευματικὸ μὸχθο, ποὺ εὐχαρίστως καταβλήθηκε ἐφέτος στὸν ποιμαντικὸ αὐτὸν τομέα, ἀναφέρομε κατ' ἀρχὰς τὰ ὅσα γενικὰ καὶ περιεκτικὰ μᾶς ἐδίδαξε ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας μὲ τὴν πρώτη Εἰσηγήση **«τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τῆς ἐποχῆς μας»**. Μὲ ὅσα ἀκούσαμε προσεκτικὰ τότε, μπήκαμε στὴν ἀτμόσφαιρα καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ γενικοῦ θέματος.

Οἱ Εἰσηγήσεις, ποὺ ἀκολούθησαν κατόπιν, μὲ περιεχόμενο βασιζόμενο σὲ ἐξακριβωμένα στοιχεῖα, μᾶς ἔδειξαν μὲ σεβασμὸ καὶ εὐθύνη, ποῖα εἶναι ἡ διαχρονικὴ ἀποστολὴ τοῦ ἱερέως, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀθανάτων πηγῶν μας, τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, καὶ πῶς ὁ Ἑλληνας Ὁρθόδοξος λειτουργὸς σήμερα, ὑπὸ αὐτὲς τὶς συνθῆκες, μπορεῖ νὰ συντελέσῃ στὴν καλύτερη ἀντιμετώπιση καὶ λύση τρεχόντων ζητημάτων, ποὺ ἀπασχολοῦν καὶ στενοχωροῦν τὸ κοινωνικὸ σῶμα.

Ὅπως τέτοια, πολὺ σοβαρὰ καὶ ἀκανθώδη ζητήματα, εἶναι ἡ ἐπικρατοῦσα στὴν πατρίδα μας τὰ τελευταῖα δύο μόλις **χρόνια οικονομικὴ κρίση**. Ἡ ἄλλο, ἐξίσου σοβαρὸ καὶ ἀξιοπρόσεκτο θέμα, ἡ **κρίση ἢ ἠθικὴ στοὺς κόλπους τῆς ἐλληνικῆς οἰκογένειας**, μὲ τὴν πολὺ ἀνησυχητικὴ αὐξηση τῶν διαζυγίων ἢ τὴν παρατηρούμενη ἀναρχικὴ διάθεση τῶν νέων ἀνθρώπων.

Τὸ ἴδιο ἀξιόλογα θέματα ἦσαν γιὰ ὅλους μας τὸ

θέμα τῶν αἰρετικῶν, συγκεκριμένα τῶν **καινοφανῶν αἱρέσεων** τῆς ἐποχῆς μας, ἀπὸ τὶς ὁποῖες τλαιπωρεῖται ἐπικίνδυνα ἓνα μέρος τῆς κοινωνίας μας. Ἐπίσης τὸ πάντοτε ἐπίκαιρο θέμα **τῆς ἀσθένειας**, καὶ πῶς ὁ εὐσυνείδητος ποιμένας τῆς Ἐκκλησίας θὰ διακονήσῃ μὲ τὸν τρόπο του τὸν δυστυχεῖ ἄρρωστο συνάνθρωπό του.

Ἀλλὰ καὶ ὅσα ἀκούσαμε σήμερα, ποὺ ἀναφέρονται στὴ Θεία Λατρεία μας καὶ πῶς ἡ **Θεία Λατρεία μας** μπορεῖ νὰ χαρίσῃ πνοὴ καὶ ζωὴ στὸν κουρασμένο ὁδοιπόρο τῆς ἐποχῆς μας, τὸν καταπονημένο ἀπὸ τὰ ἄφθονα ἀντιψυχαγωγικὰ καὶ ὑλόφρονα θεάματα καὶ ἀκούσματα, δὲν εἶναι ἄνευ σημασίας γιὰ τὸν καθένα μας. Τὸ ἴδιο πρέπει νὰ ποῦμε καὶ γιὰ τὴν τελευταία Εἰσηγήση τῆς χρονιάς ποὺ σχετίζεται μὲ τὸ **σχολεῖο** καὶ τοὺς μαθητὲς μας.

Ὅπως καθαρὰ φάνηκε ἀπὸ τὶς

π ρ ο η γ η θ ε ἰ σ ε ς
Εἰσηγήσεις τὸ ἱερατικὸ ἔργο σὲ κάθε ἐποχῇ εἶναι ἔργο πολύμορφο,

πολυδιάστατο. Ὁ Ὁρθόδοξος ἱερέας οὐδέποτε περιορίζε τὶς δραστηριότητες του μέσα στὸ Ναὸ ἢ γύρω ἀπὸ τὸ Θυσιαστήριον. Ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὸ Παράδειγμα τοῦ Μεγάλου Ἀρχιερέως Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος δὲν ἔμεινε στὸ Ναὸ, ἀλλὰ τούναντίον δὲν ἄφησε βουνὸ καὶ παραλία, πόλι καὶ χωριό, ὅπου νὰ μὴ διδάξῃ, καθὼς καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, ἀνοίγει ὁ Ὁρθόδοξος καλὸς ἱερεὺς πάντοτε τὴν πατρικὴ ἀγκαλιά του προσπαθώντας νὰ χωρέσῃ μέσα τοὺς πάντες καὶ ἐκείνους ποὺ βλέπει μετὰ χαρᾶς μέσα στὸ Ναὸ νὰ περιμένουν τὴν εὐλογία του καὶ τοὺς νέους καὶ τοὺς μαθητὲς καὶ τοὺς ἡλικιωμένους καὶ τοὺς ἀρρώστους, ὅλους τοὺς συνανθρώπους του, ποὺ ἀποτελοῦν τὸ λογικὸ του ποίμνιο.

Σεβασμιώτατε

Σᾶς ἐκφράζομε καὶ πάλι καὶ ἐξ ὀνόματος τῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν μας τὶς εὐγνώμονες εὐχαριστίες μας, διότι χάρις στὴν δική σας ἀνύστακτη ποιμαντικὴ μέριμνα καὶ πρόνοια λειτούργησε καὶ ἐφέτος ὁ θεσμὸς αὐτός, ὁ Ἀποστολικὸς καὶ Πατροπαράδοτος, τῶν ἱερατικῶν Συνάξεων. Πιστεύομε ὅτι ἀπὸ τὴν κοινὴ ἀναστροφή μας καὶ τὴν ἀκρόαση τῶν φροντισμένων Εἰσηγήσεων καὶ τὰ δικά σας ἀξιοπρόσεκτα σχόλια καὶ τὶς πατρικὲς παρατηρήσεις, ὅτι κάτι πολὺτιμο ἔμεινε στὴ ψυχὴ μας. Ὅτι συντελέσθηκε ἡ ἀναζωπύρωση τῶν ἱερῶν ὑποχρεώσεών μας καὶ ἔναντι Θεοῦ καὶ ἔναντι τοῦ ποιμνίου μας. Εὐχεσθε, παρακαλοῦμε, ὁ σπόρος ποὺ ἔπεσε νὰ ἀποδώσῃ καρπούς. Ἀμήν.

ΤΑΚΤΙΚΕΣ ΤΩΝ ΣΕΚΤΩΝ (= αίρετικές ομάδες)

Η δράση τους είναι **ύπουλη** και παραπλανητική. Πάγια τακτική τους είναι η απόκρυψη τών πραγματικών σκοπών τους. "Ήτοι:

- Αυτόπροβάλλονται πολλές φορές ως φιλανθρωπικές οργανώσεις και ασκούν **παραπλανητικά** κάποια κοινωφελή δραστηριότητα.
- Συχνά προσεταιρίζονται ανθρώπους επώνυμους (έπιστημονες, γιατρούς, δικηγόρους κ.α.) οι οποίοι αγνοούν τούς σκοπούς και τὰ κίνητρα τών ομάδων αυτών.
- Έπιδιώκουν συνεργασία με δημόσιους φορείς.
- Οργανώνουν ποικίλες έκδηλώσεις με έλευθερη, συνήθως, είσοδο, όπως σεμινάρια.
- Προσφέρουν **δωρεάν** «άναλύσεις προσωπικότητας» με έπιστημονικό, δήθεν, κύρος.

**Έπιγραμματική
έπισημανση
τών κινδύνων
έξ αιτίας
αίρετικών ομάδων.
Άλλα και των
προληπτικών
μέτρων.**

- **Σφτερίζονται** τίτλους πού ανήκουν σε έπιστημονικά ιδρύματα.
- Ίσχυρίζονται ψευδώς ότι χορηγούν τίτλους σπουδών και διπλώματα.
- Έπικαλούνται δήθεν συνεργασία με πανεπιστήμια και διεθνείς οργανισμούς.
- Χρησιμοποιούν άλλες ομάδες πού δέν φαίνονται σχετικές όπως π.χ. σχολές πολεμικών τεχνών.
- **Παρερμηνεύουν** χωρία τής Βίβλου και δίνουν άλλο νόημα σε Χριστιανικούς όρους.
- Ο **προσηλυτισμός** γίνεται όπουδήποτε, στο δρόμο, στους τόπους εργασίας, στο ταξί, στο σχολείο, στο φροντιστήριο, στο κομμωτήριο, στην παραλία, σε συναυλίες, σε κοινωνικές και φιλανθρωπικές έκδηλώσεις κλπ
- Άπευθύνονται κυρίως σε ανθρώπους πού έχουν προβλήματα, όπως υγείας, πένθους, ανεργίας και βεβαίως έντοπίζουν όσους ρέπουν προς τόν μυστικισμό.

- **Υπόσχονται** εύκολες και σίγουρες λύσεις στα μεγάλα ή μικρά προβλήματα.
- Χρησιμοποιούν τή σύγχρονη **τεχνολογία**, όπως είναι ή τηλεόραση, τό ραδιόφωνο και κυρίως τό διαδίκτυο για τή διάδοση τών δοξασιών τους και τήν προσέλκυση όπαδών.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΧΟΥΜΕ

Νά συμβουλευόμαστε τούς πιστούς μας και νά τούς υπενθυμίζουμε πάντα λέγοντάς τους:

- **Φυλαχθείτε** από άγνωστους, πού είναι πολύ και άνευ λόγου, φιλικοί μαζί σας.
- Φυλαχθείτε από τούς ανθρώπους πού έχουν **άπλουστευμένες** λύσεις για δύσκολα προβλήματα.
- Φυλαχθείτε από όποιοδήποτε προσφέρει δωρεάν ή πολύ φτηνά **γεύματα** και διαλέξεις. Έλέγξτε τήν ταυτότητά τους.
- Φυλαχθείτε από **προσκλήσεις** σε απόμακρες τοποθεσίες για εργαστήρια κατά τή διάρκεια του Σαββατοκύριακου, τά όποια έχουν άοριστους στόχους.
- Φυλαχθείτε από ανθρώπους πού σας **πιέζουν** νά κάνετε κάτι γιατί «και άλλοι τό κάνουν» (π.χ. άσκηση γιόγκα).
- Μή ξεχνάμε νά λέμε πάντα ότι: Οί λατρείες ένδιαφέρονται για σας, όχι γιατί σας αγαπούν ή θέλουν πραγματικά τό καλό σας, αλλά γιατί έχουν συμφέρον από σας.
- Μή ξεχνάμε νά λέμε πάντα: Η ταυτότητα τής σέκτας συχνά είναι έσκεμμένα **κρυφή**. Κάτω από όρισμένες συνθήκες, ό καθένας μπορεί νά παρασυρθεϊ. Δέν πρέπει νά ένδίδετε στην περιέργειά σας. Μή δίνετε σε ομάδες ή άτομα **χρήματα**, χωρίς νά είστε άπόλυτα σίγουροι για τή νομιμότητά τους. Μή δίνετε σε άγνωστους τά στοιχεϊα σας και μή συμπληρώνετε ύποπτα **έρωτηματολόγια** (π.χ. για τέστ προσωπικότητας). Μή δέχεστε **διάλογο** με άγνωστους για θρησκευτικά και πνευματικά θέματα.

ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Η καλλίτερη θεραπεία είναι ή πρόληψη. Γι' αυτό οι γονεϊς νά σταθοϋνε κοντά στα παιδιά τους από τή βρεφική κιόλας ηλικία τους ως τήν έφηβεία.

- Νά τούς μιλάνε συνεχώς για τό **Χριστό**, ώστε νά Τόν αγαπήσουν και νά Τόν έμπιστεύονται στη ζωή τους.
- Νά τὰ όδηγοϋν τακτικά στην **Έκκλησία**.
- Νά τούς προτρέπετε νά τὰ **κοινωνοϋν** συχνά και όχι μόνο τρεις φορές μετά τήν βάπτιση.
- Νά τὰ μαθαίνουν **νά προσεύχονται** πρωϊ και βράδυ.
- Νά τούς πείσουμε ότι μόνο ή **Όρθόδοξη Έκκλησία** μας είναι ή αληθινή Έκκλησία και πώς έξω από Αυτή δέν υπάρ-

χει αλήθεια και σωτηρία.

- Νά πληροφορήσουμε για τους **κινδύνους** που έλλοχεύουν στις νεοφανείς αιρέσεις.

- Νά προσπαθήσουμε νά αποβάλλει ο κόσμος μας τή λαθεμένη εικόνα του Θεού ως χωροφύλακα και έκδικητικού τιμωρού, νά τους πείσουμε ότι ο **Θεός** είναι άμετρη αγάπη και πώς ο άνθρωπος αυτότιμωρείται και αυτόκαταστρέφεται μακριά από τό Θεό.

- Νά προτρέψουμε τους γονεΐς νά παρακολουθοῦνε διακριτικά τίς έκπομπές που παρακολουθοῦν στήν **τηλεόραση** και τίς **ισοσελίδες** που επισκέπτονται στό διαδίκτυο. Προσοχή ακόμη στά βιβλία και τά έντυπα που διαβάζουν άν έχουν ὑποπτη προέλευση.

- Νά κάνουν **διάλογο μαζί** τους μέ πνεῦμα ήρεμίας και κατανόησης, συμεριζόμενοι τίς ανησυχίες τους και τά εύλογα έρωτήματά τους. Έάν δέν τά καταφέρνουν νά απαντήσουν νά τους παραπέμπουμε νά έρχονται σέ μᾶς τους ιερεΐς τής ένορίας τους. Αυτό φυσικά σημαίνει ότι έμεΐς θά εΐμαστε σέ θέση νά βοηθήσουμε και θά εΐμαστε γνώστες του θέματος.

Όμως έλλοχεύει πάντα ο κίνδυνος νά παρασυρθεΐ κάποιος είτε δικό μας πρόσωπο, είτε τής ένορίας μας. Γι' αυτό είναι απαραίτητο νά μᾶς βάζει σέ ὑποψίες οποιαδήποτε **άσυνήθιστη αλλαγή** στή συμπεριφορά του. Όποιος μπλεχτεί στά δίχτυα καταστροφικής ομάδος θά έκδηλώσει πολύ γρήγορα **πληθώρα συμπεριφορῶν**, όπως αλλοίωση τής προσωπικότητάς του, άσυνήθιστη έσωστρέφεια και απομόνωση, ευερέθιστη διάθεση, έχθρική συμπεριφορά πρὸς ὅλους, σταδιακή αποξένωση από τό οίκογενειακό περιβάλλον, αλλαγή αναγνωστικών προτιμήσεων, αλλαγή μουσικών ακουσμάτων, αλλαγή στόν τρόπο ντυσίματος, αλλαγή στή διακόσμηση του δωματίου του μέ παράξενα σύμβολα, άσυνήθιστη άσκηση κριτικής στίς θρησκευτικές και κοινωνικές απόψεις τής οίκογένειας και τής συντροφιάς κλπ. Επίσης μπορεί τό άτομο αυτό νά έκδηλώσει έντονες τάσεις φυγής, τελέσεως έγκληματικών πράξεων και αυτοκτονίας.

Σκόπιμο είναι νά απευθυνθοῦνε πρώτα στήν Έκκλησία μας, σέ έμᾶς τους ιερεΐς οι οποίοι εΐμαστε ὑποχρεωμένοι νά μπορέσουμε νά βοηθήσουμε τόν παρασυρμένο άνθρωπό μας. Κατόπιν εάν έχουμε βάσιμη ὑπόνοια ότι έχει παρασυρθεΐ σέ έγκληματική σέκτα και ὑπάρχει κίνδυνος για τή ζωή του, ή νά διαπράξει ο ίδιος έγκλημα, πρέπει νά τους πείσουμε νά ενημερώσουνε εξάπαντος τίς **άστυνομικές** και **εισαγγελικές** αρχές. Πάντως σέ καμιά περίπτωση δέν πρέπει νά μᾶς κυριέψει ο πανικός, οὔτε φυσικά και τους πιστούς μας. Μέ ψυχραιμία, νηφαλιότητα, θερμή προσευχή και πολλή ὑπομονή μπορούμε νά σώσουμε τόν πλανεμένο αδελφό μας.

ΟΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ

Υπό του Αρχμ. Έλευθερίου Εύδοκίδη

και οι λοιποί εχθροί τής Έκκλησίας

ΟΙΚΟΝΟΜΙΕΣ ΚΛΙΜΑΚΑΣ

Χρήσιμες παρατηρήσεις
και συμβουλές
σέ εποχές οικονομικής κρίσης

του Οικονομολόγου Νικολάου Χατζητριανταφύλλου
Υπευθύνου Οικονομικών Ί. Μητροπόλεως Έλευθερουπόλεως

Ο πρώτος κύκλος (15 συνολικά) άρθρων, μέσα στη συγκυρία της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τον τόπο μας, είχε κυρίως θέματα σχετικά μ' αυτή, μ' ένα κριτικό, κυρίως βλέμμα διαπιστώσεων. Συνεχίζοντας και πάντα σχολιάζοντας έπικαιρα θέματα, σ' αυτόν τον **δεύτερο κύκλο** θά προσπαθήσω να μεταφέρω και κάποιες σκέψεις (τρόπους) **ώστε να γίνει περισσότερο εύκολη ή διαβίωσή μας** εν μέσω όλης αυτής της κακής οικονομικής κατάστασης. Ένας από τους όρους λοιπόν, που μπορεί να βοηθήσει όλους μας είναι και η έννοια των οικονομικών κλίμακας. Τί σημαίνει όμως ο όρος αυτός ;

Οικονομίες κλίμακας είναι ένας όρος των οικονομικών, που αναφέρεται στην **μείωση του κόστους που επιτυγχάνει μία επιχείρηση αυξάνοντας την ποσότητα του παραγόμενου προϊόντος και μειώνοντας παράλληλα το μέσο μακροχρόνιο κόστος της**. Ένδεικτικά αναφέρω κάποιους από τους λόγους στους οποίους βοηθά ή «μεγέθυνση» των παραγωγικών δυνατοτήτων : Καλύτερη διαπραγματευτική δύναμη, διοικητικές οικονομίες (π.χ. : μία εταιρεία με 100 εργάτες χρειάζεται 10 διοικητικούς υπαλλήλους, ενώ μία εταιρεία με 200 εργάτες χρειάζεται μόνο 15) , μικρότερο κόστος προώθησης των προϊόντων, οικονομίες (τά επιτεύγματα της τεχνολογίας διαμοιράζονται), κ.ά.

Σίγουρα βέβαια όλοι έσείς οι αναγνώστες θ' αναρωτιέστε τί σχέση έχουν όλα τά παραπάνω με την άτομική μας διαβίωση. Νά τό εξηγήσω : δέν είναι λίγοι αυτοί που έν μέσω κρίσης **έπεςτρεψαν στά πατρικά τους** για νά μείνουν και πάλι (ένήλικες) μέ τους γονείς τους, μήν έχοντας τή δυνατότητα νά συντηροϋν πλέον ξεχωριστά νοικοκυριά δημιουργώντας έτσι μία (ας μου έπιτραπέϊ ή δόκιμη έκφραση), μία «**οικογενειακή μορφή οικονομίας κλίμακας**» ! Οί λογαριασμοί μοιράζονται σέ περισσότερους, ένω μείωση υπάρχει και στό κόστος διατροφής. Όλα αυτά βέβαια μέ τήν προϋπόθεση ότι τά μέλη τής οικογένειας παράγουν κατά τό μέτρο των δυνατοτήτων τους, και συμβάλλουν στόν οικογενειακό προγραμματισμό. Τό άστεϊο τής υπόθεσης είναι ότι ένω μέ διάφορους τρόπους ή δήθεν «σύγχρονη» Εύρώπη στά πλαίσια τής παγκοσμιοποίησης, κινείται μέ διάφορες μεθόδους, πρός τή διάλυση τής οικογένειας, ή εφαρμοσμένη οικονομική πολιτική λιτότητας έφερε τ' άκριβώς αντίθετα άποτελέσματα! Όχι φυσικά ότι επικροτούμε τέτοια μορφή «βίαιης» έπιστροφής στό θεσμό τής οικογένειας αλλά σίγουρα είναι **μία καλή ευκαιρία άρκετοί, νά έπανεκτιμήσουν τήν προσφορά των γονιών τους** που πιθανώς πολύ εύκολα άπέριπταν στό παρελθόν και νά έπανεξετάσουν τρόπους ζωής που χαρακτηρίζονται ως «παρατεταμένη έφηβεία». Άς μήν λοιπόν, περιφρονούμε λαούς γειτονικούς (μέ χαμηλότερα επίπεδα διαβίωσης) στους οποίους ο λεγόμενος οικογενειακός κορβανάς άποτελεί κύριο μοχλό ανάπτυξης τους...

Μέ τον ίδιο όμως τρόπο, θά έπρεπε νά λειτουργοϋν και οί κρατικοί οργανισμοί. Ό κατακερματισμός και ή διασκορπισή τους, μόνο αύξηση του κόστους έπιφέρει και των δαπανών συντήρησής τους. Δέν είναι λίγες περιπτώσεις όπου διάφορες υπηρεσίες (τό διαπιστώνει κανείς παντού σ' όλη τή χώρα και φυσικά και στή δική μας περιοχή υπάρχει χαρακτηριστικό παράδειγμα τέτοιο), είναι διασκορπισμένες σέ δεκάδες διαφορετικά μέρη και μάλιστα σέ ένοικιαζόμενα κτίρια, τή στιγμή που τό κράτος, έχει τή δυνατότητα νά τίς συγκεντρώσει σ' ένα χώρο και μάλιστα ιδιόκτητο! Αυτό συνεπάγεται κόστος (μετακινήσεων) και άπώλεια χρόνου έργασίας για τους συναλλασσόμενους, που αναγκάζονται πολλές φορές νά κάνουν ένα μικρό ταξίδι προκειμένου νά διεκπεραιώσουν μία συναλλαγή αλλά άκόμα, κατασπατάληση του δημόσιου χρήματος (σέ **περιττά μισθώματα**) και έπιπλέον διοικητικό κόστος άφοϋ τό κάθε τμήμα έπιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό μέ τήν ανεξάρτητη λειτουργία του, κάτι που θά μπορούσε ν' άποφευχθεί μέ τή συγκέντρωση όλων αυτών των τμημάτων σέ λιγότερες υπηρεσίες.

Κλείνοντας, σ' όλα τά παραπάνω θά πρέπει νά προσθέσουμε και μία άπαραίτητη προϋπόθεση : τον όρισμό ενός όριου συγκέντρωσης, άφοϋ και στόν οικονομικό όρο των οικονομικών κλίμακας, μετά άπό κάποιο σημείο ή περαιτέρω συγκέντρωση αρχίζει νά δημιουργεί προβλήματα (άντί όφέλους) όπως, δυσλειτουργίες, δυσκολία στή λήψη άποτελεσματικών αποφάσεων σέ περιόδους κρίσης (μή εύελιξία), κ.ά.

Ανηφορίζοντας τόν κεντρικό δρόμο τῆς Νικήσιανς, πού ὀδηγεῖ στήν κεντρική πλατεία τοῦ Δημαρχείου, δίπλα στό Ἀγροτικό ἰατρεῖο τοῦ χωριοῦ, βρίσκεται ἕνα κόσμημα ἐκκλησιαστικῆς τέχνης, τό ἱερό παρεκκλήσιο τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος καί Θαυματουργοῦ Μαρίνης. Ἐνα μικρό παρεκκλήσι, βυζαντινοῦ ρυθμοῦ, μέ τό σκαλιστό του τέμπλο καί τίς ὑπέροχες ἀγιογραφίες του. Μπαίνοντας στό μικρό Ναό, ἀνάμεσα στίς εἰκόνες τοῦ τέμπλου, ὑπάρχει καί μία φορητή εἰκόνα τῆς Ἁγίας, ἀγνώστου χρονολογίας ἀλλήλα σίγουρα ξεπερνᾷ τούς δύο αἰῶνες, καθῶς ὁ χρόνος ἔχει ἀφήσει ἐντονα τά ἀποτυπώματά του στό ἱερό εἰκόνισμα.

Θαυματοργός καλεῖται ἡ Ἁγία Μαρίνα κι αὐτό οἱ πιστοί κάτοικοι τῆς Νικήσιανς τό γνωρίζουν πολὺ καλά, ἀφοῦ σύμφωνα

μέ τήν τοπική παράδοση ἡ Ἁγία Μαρίνα ἐμπόδισε τήν καταστροφή τοῦ χωριοῦ **κατά τά δύο σκοπιά χρόνια τῆς πρώτης Βουλγαρικῆς κατοχῆς.**

Κατά τά μαῦρα χρόνια τοῦ Α΄ Παγκοσμίου Πολέμου (1914 – 1918) ὅταν μετά τόν Αὐγουστο τοῦ 1916 καί τό Κίνημα Ἐθνικῆς Ἀμύνης τοῦ Βενιζέλου στή Θεσσαλονίκη ἡ Ἑλλάδα εἶχε ἀνεπίσημα μπεῖ στόν πόλεμο, στίς περιοχές τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καί τῆς Θράκης εἶχαν εἰσβάλλει Βουλγαρικά στρατεύματα. Ἐτσι καί ἡ εὐρύτερη περιοχή μας **λίγα μόλις χρόνια μετά τήν ἀπελευθέρωσή της ἀπό τούς Τούρκους** πέφτει πάλι στόν ζυγὸ τῶν Βουλγάρων αὐτὴ τῆ φορά.

Τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1916 (καί σύμφωνα μέ μαρτυρία τοῦ προέδρου κ. Γ. Ράλλη κατά τήν 16η Σεπτεμβρίου) ὁ Βούλγαρος ὑπολοχαγὸς Ζβέτκωφ, διοικητῆς τῆς Ἐλευθερούπολης, θέλησε νά κάψει τήν κωμόπολη τῆς Νικήσιανς κατηγορώντας τούς κατοίκους της γιά περιθάλψη Ἑλλήνων ἀνταρτῶν.

Μόλις οἱ κάτοικοι καί οἱ τοπικοὶ ἄρχοντες ἔμαθαν γιά τίς προθέσεις τῶν Βουλγάρων θέλησαν νά προφυλάξουν τό χωριό καί νά μὴν ἐπιτρέψουν νά συμβοῦν ἀνάλογες καταστροφές μέ αὐτές πού συνέβαιναν σέ πολλὰ χωριά τῆς περιοχῆς τά ὁποῖα κἀκαν καί λεηλατήθηκαν, ἐνῶ οἱ κάτοικοί τους σφαγιάσθηκαν.

Ἐφημέριος τῆς ἐνορίας τῆς Νικήσιανς τότε ἦταν ὁ γνωστός γιά τήν φιλοπατρία καί τήν ἀγω-

νιστικότητα, ὁ ἀπλὸς καί ἀνδρεῖος παπούλης, πού φάνηκε πραγματικὸς ποιμένας στίς δύσκολες στιγμές τοῦ ποιμνίου του δίνοντας ἐν τέλει καί τήν ἴδια τῆ ζωή του, ὁ σεβαστὸς **πάπα-Παράσχος Κυρκούδης.**

Πληροφορούμενος λοιπὸν ὁ ἅγιος ἱερεὺς τίς ἐχθρικές διαθέσεις τῶν κατακτητῶν, μάζεψε μία ἐπιτροπή μέ τούς πρόκριτους τοῦ χωριοῦ καί τούς ὀδήγησε λίγο ἔξω ἀπὸ τό χωριό νά περιμένουν ἐκεῖ τούς κατακτητές μήπως καί καταφέρουν νά σώσουν τό χωριό. Τότε στάθηκαν μπροστά στό τότε μικρὸ εἰκονοστάσι τῆς Ἁγίας Μαρίνης τό ὁποῖο βρισκόταν σ’ ἕνα περίβολο μέ δέντρα καί

σημειώσουμε πὼς στίς ἀρχές τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνα τά σπίτια τοῦ χωριοῦ ἔφταναν ὡς ἐκεῖ καθῶς τό χωριό παλαιότερα βρισκόταν

πιὸ ψηλὰ ἀπὸ ὅτι βρίσκεται σήμερα.

Κι ἐκεῖ ἐμπρός στήν εἴσοδο τοῦ χωριοῦ οἱ πρόκριτοι κι ὁ λεοντόκαρδος πάπα-Παράσχος περίμεναν τά Βουλγαρικὰ στρατεύματα. Τό χωριό κινδύνευε νά γράψει τήν πιὸ θλιβερὴ σελίδα στήν ἱστορία του. Νά καταχωρηθεῖ κι αὐτό στόν κατάλογο τῶν αἰματοβαμένων ἀπὸ τούς κατακτητές χωριῶν τοῦ τόπου μας. Μόνο ἕνα θαῦμα ἐξ οὐρανοῦ θά τούς ἔσωζε. Ἐνα θαῦμα πού ἐν τέλει ἐγίνε πραγματικότητα.

Φτάνοντας οἱ Βούλγαροι στό σημεῖο πού βρισκόταν τό εἰκονοστάσι, σταμάτισαν ἀπότομα γιὰτί σύμφωνα μέ αὐτά πού εἶπαν ἀργότερα στόν παπά, **ἄκουσαν μία δυνατὴ βοή νά βγαίνει ἀπὸ τό εἰκονοστάσι** πράγμα τό ὁποῖο τούς προκάλεσε μεγάλη ταραχή καί φόβο.

Ὁ ὑπολοχαγὸς τότε πού ἠγοῦνταν τοῦ τάγματος ὅταν ἀντίκρουσε τούς προκρίτους κατέβηκε καί ρώτησε τί βρῆσεται σ’ ἐκεῖνο τό σημεῖο πού εἶχαν σταματήσει. Ὡς ἐκεῖ ἐρχόταν μέ πολὺ ἄγριες διαθέσεις γιά τῆ Νικήσιανη ἀλλήλα μέ τό πού ἔφτασε στό σημεῖο πού βρισκόταν οἱ πρόκριτοι καί ἄκουσε τῆ βοή ὅλα μέσα του ἄλληλαξαν. Κι ὅταν ἄκουσαν τόν συμβάν οἱ κάτοικοι κατάλαβαν πὼς ἡ σωτηρία τοῦ τόπου τους ὀφείλονταν στήν Ἁγία Μαρίνα καί στό θαῦμα πού ἐπιτέλεσε ἡ εἰκόνα της.

Ἀρκετά χρόνια ἀργότερα τό μικρὸ ἐκεῖνο εἰκονοστάσι ἡ εὐσεβεία καί ἡ εὐλάβεια τῶν κατοίκων τῆς Νικήσιανς τό μετέτρεψε σέ ἕνα γρα-

Ἐνα ἀπὸ τά πολλὰ θαύματα τῆς ἁγίας Μαρίνης

φικό και περικαλλέστατο παρεκκλήσιο, ἐνῶ ἀπό τόν περίβολο τοῦ εἰκονοστασίου σώζονται μόνο δύο ψηλά κυπαρίσσια πίσω ἀπό τήν κόγχη τοῦ ἱεροῦ βήματος, γιά νά θυμίζουν τό θαῦμα τῆς Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης πού ἔσωσε τήν Νικήσιανη!

Μπορεῖ ἡ Νικήσιανη καί οἱ κάτοικοί της νά πέρασαν πολύ δύσκολα τά χρόνια ἐκεῖνα τῆς πρώτης Βουλγαρίας, ὅπως τήν ἀποκαλοῦν, ἀλλὰ γιά τό ὅτι δέν ὑπέστησαν ὀλική καταστροφή τοῦ χωριοῦ τό ὀφείλουν στήν Ἁγία Μαρίνα.

Ἄς δοξάσουμε τόν Θεό γιά τό ὅτι μέ τίς πρεσβεῖες τῆς Παναγίας του Μητρός πού εἶναι ἡ ἔφορος καί προστάτιδα τῆς Νικήσιανης ἀλλὰ καί τῆς Ἁγίας Μαρίνης δέν ἐπέτρεψε νά θρηνήσουμε κι ἐμεῖς θύματα τῆς ἀγριότητος τῶν κατακτητῶν μας, τήν ὁποία ἡ πολύπαθη πατρίδα μας γεύθηκε καθ' ὅλη τήν διάρκεια τῆς ἐνδοξου ἱστορίας της.

Ἄς εὐχνηθοῦμε ποτέ ξανά νά μὴν χρειαστοῦμε τήν βοήθεια τῆς Ἁγίας μας γιά παρόμοιο κίνδυνο καί πάντοτε νά ζοῦμε εἰρηνικά καί ἥσυχά μέ τούς γείτονές μας.

“ὅταν
ἡ ἁγία Μαρίνα
ἔσωσε
τή Νικήσιανη”

Ἰγπό τοῦ Ἀθανασίου Ἀθ. Καφαλή, φοιτητοῦ Θεολογίας

Κατά τόν μήνα
Ιούνιο 2012 ὁ
Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης μας κ.
Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησε:

Τήν **3ην** ἐπί τῆ ἑορτῇ τῆς Πεντηκοστῆς εἰς τόν ΚαθεδρικόΝ ἹερόΝ Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, τήν **4ην** ἐπί τῆ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν ΚοιμητηριακόΝ ἹερόΝ Ναόν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ἐλευθερουπόλεως, τήν **10ην** εἰς τόν ἹερόΝ Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μουσθῆνης, τήν **12ην** εἰς τό ἹερόΝ Ἐξωκκλήσιον τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου Ἐλευθερῶν, τήν **17ην** ἐπί τῆ ἑορτῇ τῶν ἐν Λέσβῳ Ἁγίων εἰς τόν ΜητροπολιτικόΝ ἹερόΝ Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Μυ-

Λιτανεία ἑορτῆς Λεσβίων Ἁγίων.

τιλήνης, μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσόστομου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ἰακώβου. Ἡ Θεία Λειτουργία τελεῖται τήν ἡμέρα αὐτή ἐπί τῆς Λάρακος τῶν Ἁγίων Λειψάνων τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, τήν **24ην** εἰς τό ἹερόΝ Ἐξωκκλήσιον τοῦ Τιμίμου Προδρόμου Ὀρφανίου, τήν **29ην** εἰς τόν ἹερόΝ Ναόν τοῦ Ἁγίου Παύλου Μπουζίνας Ἐλευθερουπόλεως, τήν **30ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα ἹερόΝ Ναόν τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἁγίου Ἀνδρέου.

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν **11ην** εἰς τό ἹερόΝ Ἐξωκκλήσιον τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου Ἐλευθερῶν, τήν **15ην** εἰς τήν Ἀγρυπνίαν εἰς τόν ἹερόΝ Ναόν τοῦ Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, τήν **16ην** εἰς τόν ἑσπερινόν καί Λιτανείαν τῶν Ἁγίων Λειψάνων τῶν ἐν Λέσβῳ Ἁγίων εἰς τόν ἹερόΝ Ναόν Ἁγίου Θεράποντος Μυτιλήνης, ὠμίλησας ἐπικαίρως εἰς τήν Προκυμαίαν Μυτιλήνης, τήν **29ην** εἰς τόν ΠανηγυρικόΝ ἑσπερινόν ἐπί τῆ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου

Μυτιλήνη. Ἐξέδρα Προκυμαίας.

Παύλου εἰς τόν ὁμώνυμον ἹερόΝ Ναόν τῆς Μπουζίνας Ἐλευθερουπόλεως, τήν **30ην** εἰς τόν ἑσπερινόν εἰς τό Ἐξωκκλήσιον τοῦ Τιμίμου Προδρόμου Παλαιοῦ Χοροτοκοπίου καί προέστη τῆς ἐπιμνημοσύνου δεήσεως ὑπέρ τῶν σφαγιασθέντων ὑπό τῶν Βουλγάρων τό 1944.

Συμμετέσχε:

Τήν **6ην** καί **7ην** τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου ὡς Συνοδικός Σύνοδος.

Πραγματοποίησε:

Τήν **23ην** τήν τελευταία Ἱερατική Σύναξη τῆς κατηχητικῆς περιόδου 2011 -2012 τῶν Ἐφημερίων τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας εἰς τόν ἹερόΝ Ναόν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτης μέ δύο εισηγήσεις. Τήν πρώτην παρουσίασε ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Στέφανος Μιχαηλίδης μέ θέμα «Ἡ Θεία Λατρεία καί πῶς θά ὠφελήσῃ τόν σύγχρονο ἄνθρωπο». Τήν δεύτην ὁ Παν/τος Ἀρχιμ. Ἰωακείμ Ξανθόπουλος μέ θέμα «Πῶς μπορεῖ ὁ Ἱερεὺς νά βοηθήσῃ τό ἔργο τοῦ σχολείου». Ἀκολούθησε «Ἀνασκόπηση τῶν γενομένων εισηγήσεων» καί εὐχαριστήριος προσφώνησις τοῦ Πρωτο-

Ἡ τελευταία Ἱερατ. Σύναξις.

συγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀρχιμ. Χρυσοστόμου Μπένου, ἐποικοδομητικός διάλογος καί νοθεσίες τοῦ Σεβασμιωτάτου διά τήν περίοδον τοῦ θέρους. Ἡ σύναξις ἔκλεισε μέ πλούσια τράπεζα εἰς τό Πνευματικόν Κέντρον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ ὑπό τοῦ Ἐφημερίου Ἀρχιμ. Θωμᾶ Ἀνδρέου καί τῶν συνεργατῶν του.

Ἐβάπτισε:

Τήν **24ην** τήν θυγατέρα τῶν Ἐφημερίου Ἀκροβουνίου π. Δημητρίου Τσομπανίδη καί Μαρίας Ὑψηλάντη εἰς τήν ὁποίαν ἐδόθη τό ὄνομα Μαρκέλλα.

Προέστη:

Τήν **21ην** τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τῆς Ἐλευθερίας Μουρτιᾶ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Δρυάδος, τήν **21ην** τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τῆς Γεροντίσσης Χριστίνης Μοναχῆς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Παγγαϊώτισσας Χορτοκοπίου ὁμιλήσας βαθύτατα συγκεκμημένος διά τό ἦθος, τοὺς πνευματικούς καί ἀσκητικούς ἀγῶνες τῆς, τήν ταπεινώσιν καί τίς ἐν γένει πνευματικές ἀρετές μέ τίς ὁποῖες ἐκοσμεῖτο. Ἀρετές πού ἐκπηγάζουν ἀπό τήν μοναχοτρόφο ἔρημο τῆς Φαράν, ὅπου μέ τίς ροές τῶν

Ἡ τελευταία ἐξοδος.

νεανικῶν τῆς δακρύων ἐγεώργησεν καί ἐκαρποφόρησεν τόν ἀγρόν τῶν πνευματικῶν τῆς χαρίτων.

Κατά τόν μήνα Ἰούλιο 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησε:

Τήν **1ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Πυργχωρίου, ὅπου προέστη καί τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ Ἱεροψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἰορδάνου Τσάκα, τήν **7ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Κυριακῆς Μεσορό-

πης, τήν **8ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Χρυσοκάστρου, τήν **14ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτσης, ὅπου ἐτέλεσε καί τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τήν **15ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μυρτοφύτου, τήν **17ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Μαρίνης τῶν Κατασκηνώσεων τῆς Ν. Περάμου, τήν **20ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Αὐλῆς, τήν **22αν** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Δημητρίου Ἐλευθερῶν, ὅπου μετά τήν Θείαν Λειτουργίαν ἐτέλεσε τρισάγιον ἐνώπιον τῆς προτομῆς τοῦ ἥρωος ἀγωνιστοῦ Δημητρίου Τσαμικράνη κατά τήν τουρκική εἰσβολή εἰς τήν Κύπρον, παρουσία τῶν Πολιτικῶν καί Στρατιωτικῶν Ἀρχῶν τοῦ Νομοῦ καί πλήθος κόσμου, τήν **26ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐξοχῆς, τήν **27ην** εἰς τήν Πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου, τήν **28ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Εἰρήνης τῆς Χρυσοβαλάντου Γεωργιανῆς, τήν **29ην** εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Παναγίας Παγγαϊώτισσας, ὅπου προέστη τοῦ τεσσαρακονθήμερου Μνημοσύνου τῆς Γεροντίσσης Χριστίνης.

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν **19ην** εἰς τόν Ἐσπερινόν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Παλαισχωρίου εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν, τήν **25ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως, τήν **26ην** εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου.

Συμετέσχε:

Τήν **5ην** καί **6ην** τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ἐβάπτισε:

Τήν **1ην** εὐγενῶς προσκληθεῖς, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως τό τέκνον τῶν Μενελάου Μαστορῆ καί τῆς Μαρίας Χορέβα εἰς τό ὁποῖον ἐδόθη τό ὄνομα Χρήστος, τήν **8ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Παρασκευῆς τό τέκνον τῶν Ἱερέως Ἰωάννου Λιγνοῦ καί Χριστίνας Σφουγγάρη εἰς τό ὁποῖον ἐδόθη τό ὄνομα Κωνσταντῖνος.

Ἐτέλεσε:

Τήν **7ην** εὐγενῶς προσκληθεῖς, τόν Γάμον τῶν Θεοδώρου Καρασταμάτη καί Μαρίας Ἀρσενάκη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Ν. Ἡρακλείτσης, τήν **14ην** τόν Γάμον τῶν Νικολάου –Ξάνθου Καμπᾶ καί τῆς Μαρίας Καριπίδου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Ν. Περάμου μετά τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλίππων, Νεαπόλεως καί Θάσου κ. Προκοπίου.

Προέστη:

Τήν **14ην** τῆς ἐξοδίου ἀκολουθίας τῆς Γεωργίας Μπαντῆ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου

Νικησιάνης, τήν **21ην** τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τοῦ Παναγιώτου Ἐμμανουηλίδη εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος

Δρυάδος.

Κατά τόν μήνα Αὐγουστο 2012 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησε:

Τήν **5ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Μελισσοκομείου, τήν **6ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Παραλίας Ὀφρυνίου, τήν **8ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου Ἁγίου Χριστοφόρου ἐπί τῆ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Τριανταφύλλου, τήν **12ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Φωλιᾶς, ὅπου προέστη τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς Μαρίας Πεταλίδου, ἡ ὁποία ἐπί πολλά ἔτη διετέλεσε Ἐκκλησιαστική Ἐπίτροπος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, τήν **15ην** ἐπί τῆ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νικολάου Ν. Περάμου, τήν **18ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀκροβουνίου, ὅπου προέστη τοῦ ἐτησίου μνημοσύνου τοῦ Πρωτ/ρου Πέτρου Γιαρισκάνη, τήν **19ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης, ὅπου προέστη τοῦ τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς Γεωργίας, συζύγου τοῦ Ἱεροφάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Βασιλείου Μπαντῆ, τήν **23ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Ν. Ἡρακλείτης μετά τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λεύκης Εὐμενίου, ὅπου τό ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας προέστη τῆς Μεγαλοπρεποῦς Λιτανείας τῆς θαυματουργοῦ Εἰκόνας τῆς Παναγίας μας ὠμίλησας ἐπικαίρως ἀπό ἐξέδρας εἰς τήν πλατείαν τῆς Ν. Ἡρακλείτης, τήν **24ην** εἰς τό Ἐξωκλήσιον τοῦ Ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ Μεσορόπης, ὅπου κατά τήν παράδοσιν πέρασε καί ὠμίλησε ὁ Ἅγιος Κοσμάς, τήν **26ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ἀκροβουνίου, τήν **27ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτης, τήν **29ην** εἰς τήν Πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Νικησιάνης.

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν **1ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως εἰς τόν Προσκυνηματικόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Ν. Περάμου, τήν **2αν** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Δημητρίου Νικησιάνης, τήν **5ην** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος εἰς τά

Λιτανεία Ν. Ἡρακλείτης.

Κ.Α.Υ.Υ. Ν. Περάμου, ὅπου καί προέστη τῆς Λιτανείας τῆς Ἱεράς Εἰκόνας, τήν **10ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως εἰς τήν Ἱεράν Μονήν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Νικησιάνης, τήν **12ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Ν. Ἡρακλείτης, τήν **13ην** εἰς τήν Ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου, ὅπου στό τέλος ἐτέλεσε καί τά θυρανοίξια τοῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Τρύφωνος, τήν **14ην** εἰς τόν Πανηγυρικόν Ἐσπερινόν ἐπί τῆ ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως εἰς τό Ἱερόν Προσκύνημα τῆς Παναγίας Φανερωμένης Ν. Περάμου, τήν **22αν** εἰς τόν Ἐσπερινόν ἐπί τῆ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Παναγίας Φανερωμένης Ν. Ἡρακλείτης, τήν **26ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτης, τήν **28ην** εἰς τόν Πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Τιμίου Προδρόμου Μεσοτόπου.

Συμμετέσχε:

Τήν **30ην** καί **31ην** τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου ὡς Συνοδικός Σύνοδρος.

Στή χαρά τῆς Κατασκηνώσεως.

Ευλόγησε:

Τήν 25ην εὐγενῶς προσκληθεῖς τόν Γάμον τῶν Σωκράτους καί τῆς Ἄρτεμης Καλούση εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίας Μαρίνης Ρεντίνης.

Μέ τίς Κατασκηνώτριες.

Συντρώγοντας.

Στήν τράπεζα.

Ἐπισκέφθηκε:

Τήν 9ην τίς Ἐκκλησιαστικές Κατασκηνώσεις «Μέγας Κωνσταντῖνος» Ν. Ἡρακλείτσας, παρεκάθησεν εἰς τό γεῦμα καί ὠμίλησεν ἐπικαίρως εἰς τάς Κατασκηνώτριες.

Ἐγκαίνια Ἱ. Ν. Ἁγ. Φανουρίου Ν. Ἡρακλείτσας

Τήν 14ην Ἰουλίου τελέσθησαν ἀπό τόν Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας, τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου τοῦ Νεοφανοῦς στήν Ν. Ἡρακλείτσα. Τήν παραμονή ἔγινε ὑποδοχή τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἁγίων Νεομαρτύρων τά ὁποῖα εὐγενῶς προσκόμισε ἐξ Ἀθηνῶν ὁ Παν/τος Ἀρχιμανδρίτης π. Πρόδρομος Σκορδαράς καί ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας παρίστατο ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως μας Παν/τος Ἀρχιμανδρίτης π. Χρυσόστομος Μπένος. Τήν ἐπομένη 14ην Ἰουλίου, ἡμέρα τῶν ἐγκαίνιων, μέ τήν παρουσία πλήθους πιστῶν πού ἀπό νωρίς εἶχαν κατακλύσει τόν Ναό γιά νά παρακολουθήσουν τήν ὠραία αὐτή ἀκολουθία, ὁ Σεπτῶς Ποιμενάρχης μας τέλεσε μέσα σέ ἀτμόσφαιρα θρησκευτικῆς κατάνυξης καί συγκίνησης τήν ἀκολουθία τῶν ἐγκαίνιων τοῦ περικαλλοῦς Παρεκκλησίου πρός τιμήν τοῦ λαοφιλοῦς Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Φανουρίου, τό ὁποῖον εἶναι καί μοναδικό στόν Νομό Καβάλας.

Θυρανοξία Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίου Τρύφωνος Ἐλαιοχωρίου

Μέ ἰδιαίτερη λαμπρότητα τελέσθησαν ὑπό τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Χρυσόστομου τήν 13ην Αὐγούστου ἔ. ἔ. μετά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Ἐλαιοχωρίου, τά θυρανοξία τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίου Τρύφωνος, Προστάτου τῶν Ἀμπελουργῶν τῆς Περιοχῆς. Τό Ἱερόν Παρεκκλήσιον εὐρίσκεται ἐντός τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καί θά ἐξυπηρετεῖ τάς λειτουργικάς καί ποιμαντικάς ἀνάγκας τῆς Ἑνορίας κυρίως κατά τήν περίοδον τοῦ χειμῶνος.

Στήν Παναγιά μας δέσπο γιὰ τήν γλυκειά Πατρίδα

ΕΠΙΚΑΙΡΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Γέμισ' ὁ ἀγέρας στεναγμούς κι ἀπελπισία τόση!
Σβύστηκε τό χαμόγελο, ἡ θλίψη κυβερνάει!
Ἄχ, Παναγιά μου Δέσποινα τό χέρι ποιός θ' ἀπλώσει
σ' ἓναν λαό, π' ἀδιάκοπα δακρύζει καί πονάει;

Γύρω τοπίο ζοφερό κι ἀπόγνωση μεγάλη
σφραγίστηκαν τά χεῖλη μας, χαρᾶς φωνή δέ βγαίνει.
Ἡ ἔνδοξη Ἑλλάδα μας προδόθηκε καί πάλι
καί τώρα ἀλυσσόδετη πρὸς τόν γκρεμό πηγαίνει.

Ἦ Παναγιά μου Ὑπέρμαχε καί στρατηγέ τοῦ γένους,
πόσες φορές μᾶς λύτρωσες ἀπό βαρβάρων σμήνη!
Κάνε ξανά τό θαῦμα Σου σέ μᾶς, τούς προδομένους,
ἐλεύθερ' ἡ Πατρίδα μας κι ἀθάνατη νά μείνει.

Δέξαι Γλυκειά Παντάνασσα, τά δάκρυα, πού σταλάζουν,
σάν μιά σπονδή στή Χάρη Σου, σά νᾶμα ἰκεσίας.
Εἶναι τά δάκρυα τῶν φτωχῶν, πού κλαῖνε καί στενάζουν,
σέ μιά βαρειά ἐπιδρομή στεγνῆς λεηλασίας.

Προδότες καί ἀγνώμονες, τῆς οἰκουμένης δράκοι,
νέο Πιλάτο βάλατε, νά μᾶς καταδικάσει!
Ὁ σπόγγος, πού προσφέρετε, χολή ἔναι καί φαρμάκι
κι ὅλοι οἱ Ἰουδαῖοι τῶν λαῶν, στή γῆ μας ἔχουν φτάσει.

Οἱ «φίλοι» ἔγιναν ἐχθροί, Σταυρό μᾶς ἐτοιμάζουν,
ἄλλος βαστᾷ φραγγέλιο, ἄλλος πικρό στεφάνι.
Στό Γολγοθᾶ μᾶς ὀδηγοῦν τά ζάρια ἐτοιμάζουν,
ποιός θά προλάβει αὐτή τή γῆ, δική του νά τήν κάνει.

Ἦ, Ἐφιάλτες τῆς ντροπῆς τῶν ἐχιδνῶν οἱ γόνιοι,
- πόσα ἀργύρια ἔταξαν οἱ ἄθλιοι νά σᾶς δώσουν;
Κι αὐτά, πού τά σεβάστηκαν στό πέρασμα οἱ χρόνοι,
νά μείνουν ὑπερασπιστές, ἰδανικῶν πατρῶων.

Βόηθα Γλυκειά μας Παναγιά τή δόλια μας Πατρίδα,
γονατιστή παρακαλῶ, ὧ μείνε Σύμμαχος μας!
Κάνε ξανά ν' ἀναστηθεῖ στή γῆ μας ἡ ἐλπίδα,
νάν' ὁ Χριστός ἡ Σκέπη μας κι Ἐσὺ ὁ θησαυρός μας.

Σωτηρία Δημητρίου Ἀργυρίου

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφεῖο
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Αριθμός Αδείας:
005

ΕΛΤΑ
Hellenic Post